

Nr 31.

Ankom till Riksdagens kansli den 8 april 1913 kl. 1,20 e. m.

Betänkande, i anledning av väckt motion om nedsättning av tullsatserna för vissa slag av kopparplåt.

(1:a Avd.)

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Vennersten, friherre C. J. Beck-Friis, Ollas A. Ericsson, Bäckström, Röing, Jespersen, Byström, Rune, Larsson i Klagstorp, friherre Palmstierna, friherre Fleming, Danström, K. A. Nilson, Hallin, Knaust, Roman, Jeansson i Kalmar, Källman och Månsson.

I en inom Andra kammaren av herr Karlsson i Fjäl väckt motion, nr 180, vilken hänvisats till bevillningsutskottet, har hemställts, det Riksdagen måtte besluta, att nr 841, 842, 843 i gällande tulltaxa måtte få följande ändrade lydelse: oarbetade — — — — — fria arbeten därav:

— — — — —
rätvinkliga — — — — — pr kilogram 5 öre
andra slag — — — — — pr kilogram 6 öre;

och har motionären tillika anhållit, att bevillningsutskottet måtte vidtaga de förändringar i fråga om övriga tullsatser å koppar, som möjligen kunde bli en följd av ett bifall till ovanstående yrkande.

I en till bevillningsutskottet avlåten skrivelse har motionären sedermera anmält, att de av honom åsyftade tulltaxerubrikerna, vilkas nummer av misstag blivit i motionen oriktigt återgivna, rätteligen skulle vara nr 897, 898 och 899.

Till stöd för ifrågavarande förslag har motionären åberopat en vid motionen fogad promemoria. *Utskottet.*

Vad i denna anförts synes avse att ådagalägga, att nu gällande skyddstull å kopparplåt skulle verka endast till fördel för den med kopparplåts-tillverkning arbetande storindustrien, representerad av sammanslutningen

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 7 saml. 24 häft. (Nr 31.)

Aktiebolaget svenska metallverken, enär denna industri jämväl omfattade tillverkning av manufakturvaror, och att det till följd härav för såväl den mindre industrien som hantverket på sistnämnda område vore svårt att konkurrera med storindustrien. Att de svårigheter, med vilka ifrågavarande mindre industri och hantverk må hava att kämpa, skulle avhjälpas genom en sänkning av vissa tullsatser å kopparplåt, kan dock icke anses vara påvisat genom den i promemorian lämnade framställningen. I övrigt innehåller densamma icke något uttalande rörande den ifrågasatta tullnedsättningens sannolika verkningar.

Några bärande skäl för tullsatsernas nedsättning hava sålunda icke av motionären förebragts, och då härtill kommer att, på sätt motionären antytt, förslagets genomförande måste föranleda ändring även av andra tullsatser å koppar, till utredning av vilken fråga givetvis en omfattande undersökning vore erforderlig, finner sig utskottet böra hemställa,

att herr Karlssons i Fjäl förevarande motion, II : 180, om nedsättning av tullsatserna för vissa slag av kopparplåt, icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 8 april 1913.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Reservation

av herr friherre *Palmstierna*, vilken, med instämmande av herrar *Bäckström*, *Källman* och *Månsson*, yrkat, att utskottet måtte hemställa,

att Riksdagen, med anledning av herr Karlssons i Fjäl motion, nr 180 inom Andra kammaren, ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte låta verkställa en utredning angående lämpligheten av att för undanröjande av i motionen berörda missförhållanden vidtaga sänkning av tullen å kopparplåt och i samband därmed stående tullsatser.